ΜΑΛΛΙΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΧΑΝΙΑ-ΚΡΗΤΗΣ

ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 10 Ἰουνίου 1940

Διευθυντὴς Ι. ΠΑΠΑΔΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ■ ΑΘΗΝΑΙ: Ἔτος Α'. Ἀρ. φύλ. 248 — ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 18α ■ ΒΗΣ. ΣΚΑΛΑΙΟΣ Διευθυντὴς Συντάξεως

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΒΕΡΝΗ, Ἰούνιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ πληροφορίας ἐξ Οὐάσιγκτων, μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου θὰ γίνουν δύο νέαι ἀποστολαὶ ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων εἰς τὴν Γαλλίαν. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀεροπλάνων δὲν ἀναφέρονται, τονίζεται ὅμως ὅτι ὁπωσδήποτε μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀεροπλάνων ποὺ θὰ ἔχῃ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γαλλίαν θὰ εἶνε ἀρκετὰ σεβαστός.

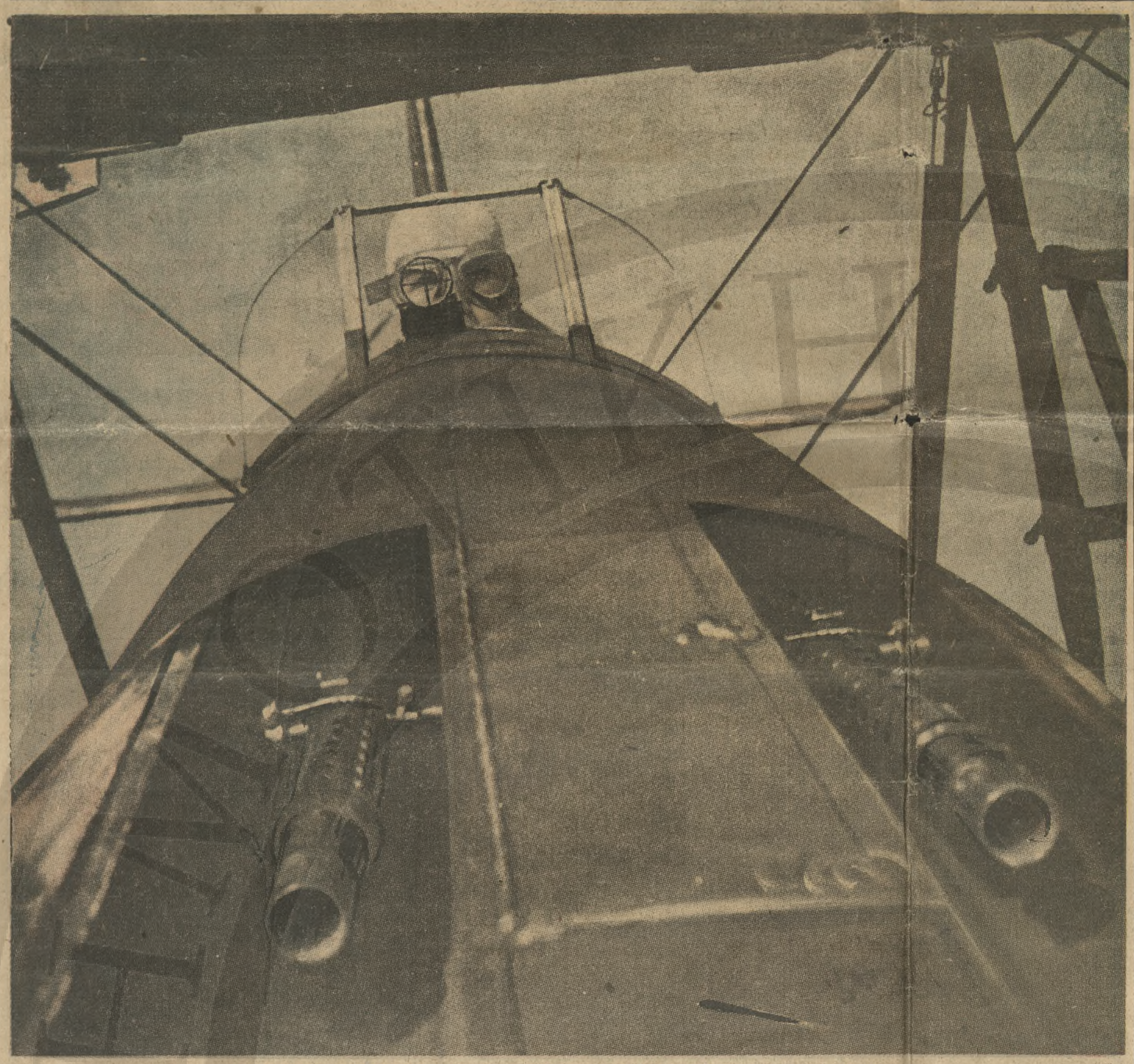

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων ἐφωδιασμένων μὲ «δίδυμα πολυβόλα»

ΑΠΟ ΤΟΥ 1936 ὁ Βεϋγκὰν εἶχε προϊδεῖ

ΚΑΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΟΡΦΗΝ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΙΣ ΜΕΣΑ, ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Ἐφ' ὅσον αἱ ἡμέραι τοῦ μεγάλου δράματος συνεχίζονται καὶ αἱ πληροφορίαι διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ γεγονότα ἐξειλίχθησαν καταφθάνουν ξεκαθαρισμέναι ἀπὸ τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰς φανταστικότητας μὲ τὰς ὁποίας αἱ φῆμαι τῶν πρώτων στιγμῶν εἶχαν συσκοτίσει τὰς πραγματικότητας τῶν γεγονότων, ἐπὶ τοσοῦτον ξεκαθαρίζεται ὅτι ἀποτελεῖ ἁπλοῦν θρύλον ἡ ἱστορία περὶ «νέων ὅπλων», φωβερῶν καὶ τρομερῶν, «τάνκς» ἀκαταμαχήτων, «σχεδίων στρατηγικῶν» ἀπροβλέπτων, ἐμφανισθέντων ξαφνικὰ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ προκαλεσάντων τὴν κεραυνοβόλον γερμανικὴν προέλασιν μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Μάγχης, ἐντὸς μολις τεσσάρων ἑβδομάδων.

Κανὲν «σχέδιον» πρωτότυπον, καμμία μέθοδος νέα, κανὲν ὅπλον μυστικόν, καμμία μὴ ἀναμενομένη ὑπεροχὴ εἰς τάνκς ἢ ἄλλο δὲν ὑπάρχει.

Ὅλα τὰ δῆθεν ἀπρόοπτα καὶ καταπληκτικὰ αὐτὰ πράγματα ἀνάγονται εἰς ἕνα μοναδικὸν «κοινὸν παρονομαστὴν» τὴν μεγάλην ἀεροπορικὴν ὑπεροχὴν τῆς Γερμανίας, ὑπεροχὴν γνωστὴν εἰς τοὺς Γάλλους καὶ Ἄγγλους ἤδη ἀπὸ τοῦ 1936, γνωστὴν δὲ μέχρι τῶν πραγματικῶν της πλαισίων ποὺ ἐνεφάνισε τώρα.

★

Πράγματι. Τὸ ἐφαρμοσθὲν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στρατηγικὸν σχέδιον εἶνε τὸ κλασσικὰ γνωστὸν σχέδιον τοῦ διὰ «μετωπικῆς ἐπιθέσεως ρήγματος». Ὅτι θὰ ἐφηρμόζετο ἀπὸ ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ ἐφηρμόσθη καὶ ἀκριβῶς, μαθηματικῶς ὅπως ἐφηρμόσθη, ἦτο ἐν Γαλλίᾳ γνωστὸν καὶ εἶχε συζητηθῇ δημοσίᾳ ἤδη ἀπὸ τὸν ΜΑΪΟΝ ΤΟΥ 1936.

Ὁ κ. ΡΕΝΩ χαιρετῶν διὰ χειραψίας τὸν ἀρχιστράτηγον Βεϋγκάν.

Εἰς τὸν λόγον του, ἄλλωστε τὸν περίφημον, τῆς 7 Μαρτίου 1936 διὰ τοῦ ὁποίου ἐκήρυσσε τὴν Χώραν του ἀπολύτως οὐδετέραν, ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Λεοπόλδος ὁ Γος, ἐτόνισεν ὅτι ἐλάμβανε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν διότι «τὰ μηχανικὰ μέσα θὰ ἐπιτρέψουν τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ δοθῇ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν δύναμις, ταχύτης, εὐρύτης, ἱκανότης διαρρηξεως μετώπων, ἰδιαζόντως ἀγωνιώδεις διὰ πᾶσαν Χώραν μικρᾶς ἐδαφικῆς ἐκτάσεως».

★

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΟΥΣ «Video» (Βεϋγκάν;)

Ἀφ' ἑτέρου τὸν Μάϊον τοῦ 1936 μία «ἐξέχουσα καὶ ἱστορικὴ προσωπικότης ἰδιωτεύουσα πλέον» — ὅπως εἶχε τονισθῇ ἀπὸ τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ — ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Νὸτρ Πρεστίζ» ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Βέλγιον, τὸ ἀναπόφευκτον πεδίον τῆς προσεχοῦς μάχης», ἐν ἄρθρον κυριολεκτικῶς προφητικὸν, ὑπογραφόμενον μὲ τὸ ψευδώνυμον «Video» (βλέπω, λατινιστί). Πράγματι, εἰς αὐτὸ ὁ ἄρθρογράφος — περὶ τοῦ ὁποίου τότε ἐλέγετο ὅτι ἦτο ὁ νῦν ἀρχιστράτηγος Βεϋγκάν — ἐτόνιζεν καὶ ἐξήγει πῶς καὶ διατί:

1ον) Μὲ τὴν ἀπόφασιν δι' ἧς τὸ Βέλγιον διέκοπτε πᾶσαν συνεργασίαν μεταξὺ τοῦ βελγικοῦ καὶ γαλλικοῦ ἐπιτελείου, κηρυσσόμενον ἀπολύτως οὐδετέρον, τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐκέρδιζεν θὰ ἦτο ὅτι κατὰ τὴν κρισιμον στιγμὴν θὰ ζητήσῃ τὴν γαλλικὴν βοήθειαν καὶ θὰ τὴν λάβῃ ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ προηγηθῇ ἡ (ἀπαραίτητος διὰ νὰ ὑπάρξῃ αὐτὴ ἀποτελεσματικὴ) προεργασία καὶ ἑτοιμασία τῶν σχεδίων ἀπὸ κοινοῦ ἐκ μέρους τῶν δύο ἐπιτελείων.

2ον) Ὅτι οἱ Γερμανοὶ περὶ τὸ 1940 μοιραίως θὰ ἐπετίθεντο δι' Ὁλλανδίας καὶ Βελγίου πρὸς κατάκτησιν μιᾶς ἐκτεταμένης βάσεως ἀερο-ὑποβρυχιακῆς ἀπὸ Ρόττερνταμ μέχρι Βουλώνης.

3ον) Ὁ Χίτλερ ἦτο ὑπόχρεως νὰ ἐπιζητήσῃ ἀποτελέσματα ἄμεσα, δηλαδὴ κεραυνοβόλον ἐκμηδένισιν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἢ τοὐλάχιστον τὰ μέσα διὰ νὰ τὴν ἐπιδιώξῃ. Πρὸς τοῦτο ποῦ ἐπεβάλλετο ἡ ἐπιδίωξις ὡς πρώτου μὲν ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ τῆς θαλάσσης τῆς Μάγχης, ὡς δευτέρου δὲ τῆς καταλήψεως τῶν Παρισίων. Πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῶν ἀπὸ κλειστικῶς καὶ μόνον ἕνα δρόμον διέθετε, τὸν προαιώνιον, διὰ Βελγίου ἢ μᾶλλον διὰ τοῦ μετώπου Βελγίου - Ὁλλανδίας καθ' ὅσον μόνον ἔτσι θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀποφύγῃ τὸ «σταματημα εἰς βῆμα σημειωτὸν πρὸ τῆς Λιέγης, ὡς θὰ τοῦ συνέβαινε ἐὰν περιωρίζετο εἰς ἐπιθεσιν μόνον διὰ τῆς «σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως τοῦ ὁλλανδικοῦ Λιμπούργου, μέσον Μαέστριχτ».

4ον) Ὅτι αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ μόνον διὰ διαιοτάτης μετωπικῆς κρούσεως «μεταξὺ Βιζὲ - Ζιβὲ - Μεζιὲρ ἐπὶ τοῦ Μέζ» (δηλαδὴ ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου πράγματι ἐπεχειρήθη καὶ ἔγινε τὸ ρῆγμα).

5ον) Ὅτι ἂν αὐτὸ τὸ τμῆμα τοῦ μετώπου διαρραγῇ ἢ ἐὰν ὑπάρξῃ συνδυασμένη γερμανικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ μετώπου τῶν Ἀρδεννῶν καὶ ἐξ Ὁλλανδίας τότε αἱ ἑλαφραὶ ἐδαφικαὶ διακυμάνσεις τοῦ βελγικοῦ Μπράμπὰν μεταξὺ Λουβαὶν καὶ Ἐσκὸ εἶνε τὸ ἰδεῶδες σχεδὸν ἔδαφος δι' ἐπίθεσιν θωρακισμένων καὶ μηχανοκινήτων μονάδων. Ἡ δὲ ἐπίθεσις ὅθεν αὐτὴ θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄνω πεδίον τὸ ταχύτερον.

6ον) Ὅτι τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον ἐργάζεται ἀπὸ πέρυσιν (ἀπὸ τὸ 1935) διὰ νὰ δυνηθῇ περὶ τὸ 1940 νὰ θέσῃ ἐπὶ ποδὸς πολέμου 250 μεραρχίας.

Ἂς βάλωμεν ὅτι ἐξ αὐτῶν

→ ΒΛΕΠΕ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΚΑΜΦΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΔΕΝΝΑΣ

Α. Κοράπ, Ο ΑΤΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΥΝΟΧΟΥ ΠΙΕΡ ΜΠΟΝΑΡΝΤΙ

Ὁ στρατηγὸς Κοράπ...

Εἶνε ὁ διοικητὴς τῆς «9ης στρατιᾶς», αὐτῆς ποὺ εἶχε τὴν ἀποστολὴν ν' ἀποτελέσῃ τὸν σύνδεσμον μεταξὺ τῆς «φάλαγγος ἐλιγμοῦ» (τοῦ στρατηγοῦ Μπλανσὰρ) ἡ ὁποία ἔσπευσεν εἰς τὸ Βέλγιον, εὐθὺς ὡς ὁ βασιλεὺς Λεοπόλδος Γ' ἐκάλεσε τοὺς Γάλλους καὶ Ἄγγλους εἰς βοήθειαν καὶ τῆς στρατιᾶς ποὺ ἔχει τὴν ἐντολὴν τῆς φρουρήσεως τοῦ μετώπου ἀπὸ τοῦ Μονμεντὺ, ὅπου ἀρχίζει ἡ γραμμὴ Μαζινὸ καὶ νοτιώτερον.

Αὐτὴ ἡ 9η στρατιὰ ὑπέστη τὴν «κροῦσιν» τοῦ γερμανικοῦ ὄγκου ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ἰδικόν της μέτωπον — μεταξὺ Ντινὰν καὶ Σεντὰν — κατέβαλε τὴν κυρίαν του ἀρχικὴν προσπάθειαν πρὸς διάρρηξιν τῆς γαλλικῆς παρατάξεως, διάρρηξιν τὴν ὁποιαν ἐπέτυχε μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα τοῦ «προλόγου» τοῦ πολεμικοῦ δράματος ποὺ ἐτελείωσε τὰς ἡμέρας αὐτάς, μὲ τὴν ἐποποιίαν τῆς Δουγκέρκης.

Ὁ διοικητὴς τῆς 9ης στρατιᾶς εἶνε ὁ στρατηγὸς τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται μὲ εὐνόητα αἰσθήματα εἰς τὴν Γαλλίαν σήμερον, εἶνε ὁ στρατηγὸς περὶ τοῦ ὁποίου τὸ Βερολῖνον μετέδωκεν ὅτι λόγῳ τῆς ἀποτυχίας του ἐτυφεκίσθη, (πρᾶγμα ποὺ τὸ Παρίσι διέψευσε κατηγορηματικώς), εἶνε ὁ στρατηγὸς Κοράπ, ἕνας στρατιώτης μὲ λαμπρὰν ἱστορίαν καὶ τρομερὰν ἕως τώρα τύχην.

Νορμανδὸς ὁ Ἀνδρέας Κοράπ, ἀπὸ τὸ Πὸντ - Ὠντεμάρ, εἶχε φήμην ἀνθρώπου μὲ τετράγωνο μυαλό, στερεού, ψυχραίμου, μὴ συγκινουμένου ἀπὸ τίποτε, μολονότι τὸ παρουσιαστικόν του, ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν νοικοκύρη ἀγαθοῦ ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ γιὰ δύσκολες περιπτώσεις ἦταν καμωμένος.

Σὲ ἡλικία 22 ἐτῶν βγῆκε ἀπὸ τὸ Σαὶν Σύρ, «ἀρχηγὸς» τῆς τάξεώς του, τὸ 1898 (εἶνε ἑπομένως 64 χρόνων φέτος) καὶ τοποθετηθεὶς ἀμέσως μετὰ τὴν ὀνομασίαν του εἰς ἀνθυπολοχαγὸν στὸ σύνταγμα τῶν «ἀλγερίνων ἀκροβολιστῶν» μετέσχε νεώτατος τῶν ἐκστρατειῶν τῆς Σαχάρας εἰς Τουάτ καὶ Γκουραρά.

Εἰς ἡλικίαν 29 ἐτῶν εἰσήρχετο — ὡς ὑπολοχαγὸς — μετὰ λαμπρὰς ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολέμου, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὁποίας ἔξοδόν του, τὸ 1907, ἐτοποθετεῖτο εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῆς μεραρχίας τοῦ Ἀλγερίου ὁπόθεν ἀπεσπασθη εἰς τὰς φάλαγγας τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Οὐτζνατας εἰς τὸ Μαρόκον, ἐπανελθὼν εἰς τὴν μεραρχίαν του τὸ 1911 ὡς λοχαγός.

Μετέσχεν, ὑπὸ τὸν περίφημον στρατηγὸν Γκουρώ, τῆς ἐπιχειρήσεως ἐναντίον τοῦ Φὲζ καὶ ὑπὸ τὸν ἔνδοξον Μανζὲν μετέσχεν τῆς ἐκστρατείας ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ Μαρακές, καὶ τὸ 1914, ὡς λοχαγὸς τῶν ζουάβων, μετέβη εἰς τὴν μητρόπολιν διὰ τὸν Μεγαν Πόλεμον.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΟΡΑΠ

★

Δύο φορὰς διαμνημονευθεὶς ὁ Κοράπ διὰ διακεκριμένας πράξεις ἐπὶ κεφαλῆς λόχου καὶ τάγματος, τοποθετεῖται τὸ 1915, εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Φοὶς. Τὸ 1916 — ὡς ταγματάρχης πρῶτον καὶ ὡς ἀντισυνταγματάρχης βραδύτερον — ὑπηρετεῖ εἰς σύνταγμα τῆς γραμμῆς καὶ τὸ 1918 ἀποσπᾶται εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατάρχου Πεταίν, τοποθετούμενος, μὲ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου — ὡς συνταγματάρχης — παραμείνας ἐκεῖ κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν εἶνε ἀρχηγοὶ τοῦ ἐπιτελείου διαδοχικῶς οἱ στρατηγοὶ Μπυὰ καὶ Ντεμπναί.

Προσωπικὸς φίλος στενὸς τοῦ Γκαμελέν, τὸ 1924 — μετὰ πέντε ἔτη ὑπηρεσίας εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον — τοποθετεῖται ὡς διοικητὴς ταξιαρχίας εἰς τὸ Μαρόκον κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἀμπτὲλ Κρίμ, εἰς τὸ Ρίφ καὶ ἐκεῖ, τὴν 26 Μαΐου τοῦ 1926, ἐπιτυγχάνει δι' εὐφυῶν διαπραγματεύσεων νὰ πείσῃ τὸν Μαροκινὸν φύλαρχον νὰ τοῦ παραδοθῇ, τερματιζομένης οὕτω μιᾶς ἐκστρατείας ποὺ διαρκοῦσε ἐπὶ δύο ἤδη ἔτη καὶ εἶχε στοιχίσει εἰς τὴν κουρασμένην ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ ἀπασχολημένην ἐν τῷ μεταξὺ καὶ εἰς τὴν Συρίαν μὲ τοὺς ἐπαναστατημένους Δρούσους Γαλλίαν, ἀρκετὸν αἷμα.

Τετράκις, διαρκούσης τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς τοῦ Ρίφ, διαμνημονευθεὶς εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τῆς στρατιας δι' ἀνδραγαθίας ὁ στρατηγὸς

→ ΒΛΕΠΕ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Εἰς τὰ ΠΕΔΙΑ τῶν μαχῶν

ΤΑ ΤΑΝΚΣ ΚΑΙ Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Τοῦ συνταγματάρχου SOLDAN πολεμικοῦ ἀπεσταλμένου τῆς DEUTSCHE ALGEMEINE ZEITUNG

Τὸ Ἀνώτατον Γερμανικὸν Στρατηγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει τάχιστα νὰ φθάσω, ἔχει τὴν ἕδραν του εἰς ἓν σημεῖον Χ τῆς Βορείου Γαλλίας, ὅπως μὲ ἐπληροφόρησε τὸ φρουραρχεῖον, Ὁ ὁδηγῶν ὁ ἰδιος τὸ μικον μου αὐτοκίνητον διασχίζω τὴν κατεχομένην ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων Β. Γαλλίαν. Ἡ κίνησις εἰς τοὺς δρόμους εἶνε δαιμονιώδης. Σπανίως ὑπάρχει ἐλευθερία κινήσεως. Βρίθουν παντοῦ τὰ αὐτοκίνητα. Καταφθάνων καὶ ὑπερδιαβαίνων τὰς διαφόρους φάλαγγας, προχωρῶ πάντοτε.

Τὰ ὀνόματα τῶν τοποθεσιῶν, ποὺ εὑρίσκονται ἀπάνω στὸ δρόμο μου μοῦ εἶνε γνωστὰ ἀπὸ τοῦ 1914. Πάσαν ὅμως ριζικῶς ἀντίθετος παρουσιάζεται σήμερον ἡ κατάστασις καὶ πόσον θεμελιωδῶς διάφορος εἶνε ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἐφαρμοζομένη στρατηγική καὶ τακτική. Ἀρράς, Λὲ Κατώ, Καμπραί, Μπαπῶμ, Ἀλμπὲρ, Σαὶντ Καντὲν — ἐπὶ ὅλων αὐτῶν τῶν μετώπων ἐπολέμησα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον αἱ πόλεις αὗται προσέλκυσαν πολεμικὴν καὶ ἱστορικὴν σημασίαν.

Αἱ ἀποστάσεις φαίνονται σήμερον συντεμνομεναι, ὅπως καὶ ἡ διαρκεια τοῦ ἀγῶνος. Καὶ ἀναζητεῖ κανεὶς τὴν ἐξήγησιν. Βεβαίως ἡ λύσις εὑρίσκεται εἰς τὸν κινητῆρα, ὁ ὁποῖος σήμερον ἐχει διανοιξει τελείως διαφόρους μεθόδους καὶ δυνατότητας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου. Ἀναμιμνήσκομαι τὰς ἀναριθμήτους φάλαγγας τοῦ 1914 νὰ προχωροῦν, νὰ ἀναπτύσσονται καὶ νὰ πολεμοῦν. Σήμερον τοὐναντίον φαίνονται μόνον τὰ μηχανοκίνητα στρατεύματα διεξάγοντα τὸν πόλεμον! Πράγματι, σήμερον ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν νὰ συναντᾷ κανεὶς μὴ μηχανοκίνητα στρατεύματα. Κάπου - κάπου, σπανιώτατα ὅμως, συναντᾶται καὶ κανὲν ἄλογο ποὺ μᾶς ἐνθυμίζει τοὐλάχιστον τὸν πόλεμον καὶ τὰς συνθήκας τοῦ 1914.

★

Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ πεδία τῆς μάχης δὲν ἐπιδεχονται σήμερον οὐδεμίαν παραβολὴν καὶ συγκρισιν! Ὅσον κανεὶς προχωρεῖ πλησιέστερον πρὸς τὰ σημερινὰ πεδία τῶν μαχῶν, τόσον καὶ καταφανέστερον γίνεται ὅτι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς οἱ δρόμοι, οἱ λεωφοροι ἢ μᾶλλον οἱ αὐτοκινητοδρομοι ἔχουν καταστῆ τὰ πεδία τῆς μάχης. Καὶ περὶ τὰς ὁδοὺς καὶ τους συγκοινωνιακοὺς κόμβους συγκεντροῦται ἡ ὅλη ἄμυνα καὶ αἱ προετοιμασίαι. Σχεδὸν ἀπολύτως ἐκεῖ κεῖται αἱ ἀμυντικαὶ παρασκευαὶ καὶ τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα. Εἰς τὰς στροφὰς τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν γεφυρῶν, ἢ ἐπὶ τῶν θέσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δεσπόζουν καὶ ἐπιτρέπουν νὰ ἔχῃ τις ἀπὸ τὸ παρατηρητήριόν του γνῶσιν τῆς κινήσεως εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέρου καὶ ἐπιμηκεστέρου τμήματος τῆς ἐκτεινομένης γραμμῆς. Τὰ ὀχυρωματικὰ αὐτὰ ἔργα συνήθως εἶνε ἰσχυρότατα, πρὸ τοῦ μετώπου των ἔχουν φραγμοὺς ἢ ἄλλα φυσικὰ ἐμπόδια. Τῷ 1914 ἐχρειάζετο μεγάλη προσπάθεια διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τις τὰ ἐμπόδια ταῦτα. Δὲν ἦτο τότε δυνατὴ ἡ κατοχὴ των διὰ κατὰ μέτωπον ἐπιθέσεις. Σήμερον τουναντίον καταλαμβάνονται ταῦτα μονον δι' ἐπιθέσεως κατὰ μέτωπον! Ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι τὰ προξενηθέντα ἐκ τῶν βλημάτων ρήγματα δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 100 μέτρα περαν τῆς ὁδοῦ. Τὰ πλείστα τούτων σημειοῦνται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἢ εἰς ἄμεσον αὐτῆς γειτνίασιν. Ἐὰν τὸ πυροβολικὸν ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν μακρὰν καὶ ὄχι εἰς δρασεις κατὰ μέτωπον, δὲν θὰ ἠδύνατο τόσον ἐπακριβῶς νὰ εὕρῃ τὸν στόχον του. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐχρησιμοποιήθη πολυειδὲς καὶ πολύμορφον πυροβολικόν. Διότι τὰ διάφορα μεγέθη τῶν διατρήσεων προδίδουν ὅτι ἐχρησιμοποιήθησαν

→ ΒΛΕΠΕ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΒΟΡ. ΜΕΤΩΠΟΥ

ΤΑ ΛΑΘΗ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ κατάστασις

ΤΟΥ MARIO APPELIUS

ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΦΛΑΝΔΡΑΝ ΤΟΥ „POPOLO D'ITALIA"

Ὅταν ὁ Βεϋγκὰν ἀνέλαβε τὴν θλιβερὰν κληρονομιὰν τοῦ Γκαμελέν, ἀντεμετώπισε τέσσαρας θεμελιώδεις καταστάσεις:

1) Τὴν δημιουργίαν νέας γαλλικῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς ἐκτεινομένης ἀπὸ τὸ στομιον τοῦ ποταμοῦ Σέμ (ἐπὶ τῆς Μάγχης) μέχρι τῆς Βασιλείας τῆς Ἐλβετίας, ἐχούσης τὸ κέντρον τοῦ ἄξονος ἐπὶ τοῦ Μονμεντύ.

2) Τὴν διατήρησιν εἰς Βορρᾶν τοῦ ἰσχυροῦ στρατιωτικοῦ συγκροτήματος, τοῦ ἀπετελουμένου ἀπὸ τὸν βελγικὸν στρατὸν τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Γ', ἀπὸ τὰ γαλλικὰ στρατεύματα τῆς Πικαρδίας (ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Μπλανσὰρ καὶ Πριοῦ) καὶ ἀπὸ τὸ βρετανικὸν ἐκστρατευτικὸν σῶμα, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γκόρτ.

3) Τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συνολικοῦ βιομηχανικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ συγκροτήματος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας, προσανατολισμένης τῆς ἐλῆς πολεμικῆς παρασκευῆς προς τὸν τύπον τοῦ ἐξοπλισμοῦ, τὸν ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

4) Τὴν συγκρότησιν μεταξὺ Παρισίων καὶ τῆς γραμμῆς Μαζινὸ, στρατοῦ ἐλιγμῶν καὶ ἐπιθέσεως, ἐσον τὸ δυνατὸν πολυαριθμοτέρου καὶ ἰσχυροτέρου.

★

Αἱ μεγάλαι γραμμαὶ τοῦ προγράμματος τοῦ Βεϋγκὰν εἶνε καταφανεῖς. Εἶνε λογικαὶ καὶ ἐξαιρετικαί. Ἐν μέσῳ τοῦ χάους τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἠττῶν, διέκρινε τὰ ἀθικτα ἀκόμη στοιχεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ μίαν νέαν κατάστασιν.

Μία ἄλλη εὐσιωδεστέρα συνεισφορὰ, τὴν ὁποίαν προσέφερεν ὁ Βεϋγκὰν, ἦτο ὅτι ἠδυνήθη ν' ἀντιτάξῃ τὸ «ὄχι» εἰς ὅλας τὰς πιέσεις, αἱ ὁποῖαι— κατὰ τὰς τελευταίας δραματικὰς ἡμερας— τοῦ ἐγένοντο ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις Παρισίων καὶ Λονδίνου, ὅπως βοηθήσῃ τὸν στρατὸν τοῦ Βορρᾶ, διὰ νὰ μειώσῃ τὴν ἀγωνίαν τῆς συμμαχικῆς δημοσίας γνώμης καὶ νὰ εὐνοήσῃ διαφόρους διπλωματικοὺς συνδυασμοὺς τῶν συμμαχικῶν Κυβερνήσεων.

Ἡ μεγαλυτέρα πίεσις ἐξησκήθη ἀκριβῶς ὅταν ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἤρχισε νὰ καθιστᾷ γνωστὴν τὴν ἀποψίν του περὶ τοῦ ἀνωφελοῦς τῆς μάχης καὶ περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Βελγίου διὰ νὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τὸν Βεϋγκὰν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιόν του.

★

Εἰς τὸ σύστημα τοῦ Βεϋγκὰν, ὁ στρατὸς τοῦ Βορρᾶ ἦτο τὸ μεγαλον παθητικὸν στοιχεῖον, ἐκ τῆς κληρονομιᾶς τοῦ Γκαμελέν. Ὁ στρατὸς αὐτὸς ἀποτελουμενος ἀπὸ 1.200.000 ἀνδρῶν καὶ δυνάμενος νὰ ἐφοδιασθῇ μέσω τῶν λιμένων ἐπὶ τῆς Μάγχης τῆς Βουλώνης, τοῦ Καλαί, τῆς Δουνκέρκης, τοῦ Νιεῦπορτ, τῆς Ὀστάνδης καὶ τοῦ Ζεεμπρούγκ, ὤφειλε ν' αὐξήσῃ τὴν ἀμυντικὴν καὶ ἐπιθετικὴν του δύναμιν, διὰ τῆς ἐντασεως τῆς πολεμικῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἀποστολῆς μονάδων θωρακισμένων καὶ ἁρμάτων μάχης. Προσέλεξε

→ ΒΛΕΠΕ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΥ

Μαρία ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

Η ΩΡΑΙΑ ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ

Ὅταν οἱ Τοῦρκοι ἐπολιορκοῦσαν τὰ Σφακιά, γιὰ νὰ καταπνίξουν τὴν ἐπανάστασι τοῦ Δασκαλογιάννη, — τὸ πραγματικὸ ὄνομά του ἦταν Ἰωάννης Βλάχος, ἀλλὰ οἱ συμπατριῶται του τὸν ἐπωνόμασαν Δάσκαλο ἢ Δασκαλογιάννη, εἰς ἔνδειξι τιμῆς γιὰ τὶς γνώσεις του καὶ τὴν ἀνδρεία του — μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς πολιορκουμένους εἶχαν ὁπλισθῆ καὶ πολεμοῦσαν καὶ αἱ δυὸ θυγατέρες τοῦ ἀρχηγοῦ, ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀνθοῦσα. Ἀφοδες καὶ ἀτρόμητες ἐμάχοντο, ὅπως οἱ ἄντρες καὶ σκορποῦσαν τὸ θάνατο στὸν ἐχθρό, δίχως νὰ νοιάζωνται γιὰ τὴ ζωή τους. Ὥσπου, ὅταν ἀπεφασίσθη ἡ φυγὴ τῶν γυναικοπαίδων ἀπὸ τὰ Σφακιὰ πρὸς τὸ λιμάνι τῆς πολιτείας, τὸ Λουτρό, ἔφυγαν κι' αὐτὲς μαζὶ μὲ τὴ μητέρα τους τὴ Σγουρομάλλινη. Μὰ φαίνεται πὼς ἡ Μοῖρα τους τὶς εἶχε κακογράψει γιατὶ στὸ δρόμο χωρίστηκαν ἀπ' τὴ μητέρα τους, τὴν ἔχασαν ξαφνικὰ μέσα στὸ πλῆθος καὶ παραπλανήθηκαν κι' ἔπεσαν στοῦ ἐχθροῦ τὰ χέρια. Ἀπὸ κεῖνη τὴ στιγμὴ χάθηκε κι' ἡ Ἀνθοῦσα. Κανεὶς ποτὲ δὲν ἔμαθε τί ἔγινε. Ἡ Μαρία ὅμως ἔμεινε αἰχμάλωτος στὸ σεράγι τοῦ Πασᾶ, ὁ ὁποῖος, ὕστερα ἀπ

ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 10 ΙΟΥΝΙΟΥ — Τιμὴ Δραχ. 2— Σελὶς 2α

ΦΡΟΝΟΥΜΕΝ ΟΤΙ...

Παρὰ τὴν συνεχῆ σχεδὸν καιρικὴν ἀνωμαλίαν, ἡ πορεία τῶν καλλιεργειῶν ἐξελίσσεται ἱκανοποιητική, ὅπως βεβαιώνει εἰς τὸ εἰδικὸν δελτίον του τὸ Ἰνστιτούτον Χημείας καὶ Γεωργίας. Ἡ βεβαίωσις αὐτὴ εἶνε ἰδιαιτέρως ἱκανοποιητικὴ κατὰ τὰς σημερινὰς ἰδίας περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ ἰσοῦντα τῆς γῆς εἶνε πράγματι πολύτιμα.

—◇O◇—

Δὲν θεωροῦμεν καθόλου περιττὴν τὴν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπαναλήψιν τῶν συστάσεων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὅσον ἀφορᾷ τὰ νέα τροχιοδρομικὰ ὀχήματα. Αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ἡ Τροχαία Κίνησις εἶνε τόσον ἁπλαῖ, ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ τὰς παρίδῃ. Τόσον μᾶλλον καθόσον πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς του.

—◇O◇—

Πέραν τοῦ ἀξιολόγου ἄλλως τε ποσοῦ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας δωρηθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Λ. Θ. Κουμαντάρου, αὐτὴ αὐτὴ ἡ δωρεὰ ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων ὄχι μόνον δὲν ἐσβέσθη, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἄσβεστον τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα. Τόσον οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ὅσον καὶ οἱ πλουσιοι προσφέρουν ὅ,τι διαθέτουν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μας ἀεροπορίας ὅπως πάντοτε οἱ Ἕλληνες προσέφερον ὅ,τι ἠδύναντο ὑπὲρ τῆς πατρίδος των.

—◇O◇—

Ἐπὶ σχετικοῦ σημειώματος τῆς «Νέας Ἑλλάδος», τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας μᾶς ἀπευθύνει τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

Κύριε Διευθυντά,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει δημοσίευμα τῆς παρ' ὑμῶν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἀναφορικῶς μὲ τοὺς ἀποκλειομένους τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου μαθητὰς τῶν συστάσεων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, τοὺς κατὰ τὸ διδακτικὸν ἔτος σημειώσαντας περισσότερας τῶν 100 καὶ ὀλιγωτέρας τῶν 200 ἀπουσίας, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος ἐδόθη διαταγὴ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας νὰ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις κατὰ μῆνα Ἰούνιον, ἐφ' ὅσον αἱ ἀπουσίαι αὗται προῆλθον ἐξ ἀσθενείας, νομίμως πιστοποιουμένης.

Εἰς τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης προηλθομεν, ἵνα μὴ πρακληθῇ ἀδικία εἰς μαθητὰς ἀπουσιάσαντας λόγῳ ἀσθενείας καὶ παρατείναντας τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεώς των, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἰσχύοντα καθ' ὅσον τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα τὸ ρυθμίζον τὰ τῶν ἀπουσιῶν αὐτῶν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Ὁ ὑφυπουργὸς
Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

Α. ΚΟΡΑΠ, Ο ΑΤΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος]

Κοράπ προήχθη διὰ τὴν ἐπιτυχῆ αὐτοῦ ἐπιχείρησιν τοῦ Ἀμπντελ Κρίμ, εἰς ἀνώτερον ταξιάρχην τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν· εἰσελθὼν εἰς τὸ περίφημον Σχολεῖον «Ἀνωτέρων Στρατιωτικῶν Σπουδῶν», τὸ γνωστὸν ἄλλως ὡς «σχολεῖον στρατηγῶν» ἐπείδῃ εἰς αὐτὸ παρακολουθοῦν μαθήματα οἱ Γάλλοι ὑποστράτηγοι, οἱ προοριζόμενοι διὰ τὰς ἀνωτάτας διοικήσεις.

Τὸ 1929 — ὡς στρατηγὸς — ὁ Ἀνδρέας Κοράπ ἐτοποθετεῖτο εἰς τὴν Ναυτικὴν Περιοχὴν τῆς Τουλὼν ὡς «βοηθὸς» τοῦ ναυάρχου διοικητοῦ τῆς περιοχῆς καὶ μετὰ δύο ἔτη, ὁ στρατηγὸς Βεϋγκὰν τὸν ἐκάλει ὡς ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου του, μέχρι τοῦ 1934, ὅτε ἐτοποθετεῖτο εἰς τὸ Ἀλγέριον ὡς στρατιωτικὸς διοικητὴς αὐτοῦ.

Ἀντιστράτηγος διοικητὴς σώματος στρατοῦ τὸ 1935 ὁ στρατηγὸς Κοράπ ἐτοποθετεῖτο εἰς τὸ Μαρόκον ὡς ἀνώτερος διοικητὴς τῶν ἐκεῖ στρατευμάτων καὶ ἐκεῖθεν τὸ 1937 τὸν Δεκέμβριον ἀνεκαλεῖτο τὸ ποθετούμενος εἰς τὴν διοίκησιν σώματος στρατοῦ. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, διὰ νόμου εἰδικοῦ, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀνατροπῆς της, τὸν διώριζε μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας καὶ ὁ στρατηγὸς Κοράπ, τὸν ὁποῖον συνδέει στενὴ πολιτικὴ φιλία μὲ τὸν κ. Νταλαντιέ, ὡς ἄλλωστε καὶ μὲ τὸν κ. Μπλοὺμ καὶ Ἐρριώ, ἐτοποθετεῖτο ὡς διοικητὴς τῆς «2ας στρατιωτικῆς περιφερείας» ἐν Ἀμιένῃ, ἐντεταλμένος ἐν περιπτώσει πολέμου, ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς 9ης στρατιᾶς τῶν Ἀρδεννῶν.

Ἐκεῖ, εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, τὸν εὗρεν ἡ ἐπιστράτευσις του 1939 καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ἡ Τύχη, ἰδιότροπη καὶ παντοδύναμη κυρία τῶν πεπρωμένων τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐπεφύλασσε τὴν φοβερὰν ἀποτυχίαν ποὺ ἐστοίχισεν εἰς τὴν Χώραν του τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Μαΐου 1940, τὰς ἡρωϊκὰς ἑκατόμβας τῆς Φλάνδρας, τὴν ἀπώλειαν τῆς βορείου Γαλλίας καὶ τὸν ἄθλιον τερματισμὸν ἑνὸς στρατιωτικοῦ σταδίου τόσον λαμπροῦ ἐπὶ 42 χρόνια, ὡς τὸ τοῦ στρατηγοῦ Κοράπ.

ΠΙΕΡ ΜΠΟΝΑΡΝΤΙ

ἐνδιέφερε τί θὰ πῇ ὁ κόσμος! Αὐτὴ ὅμως ἦταν ἐντελῶς ἀδιάφορη γιὰ τὴ γνώμη του κι' ὅλα αὐτὰ τὰ «προσχήματα», τὶς «σοβαρότητες» καὶ τὶς σεμνοτυφίες τῆς φαινομενικῆς ἠθικῆς, τὰ θεωροῦσε ἀπολιτισιὲς καὶ ὑποκρισίες!.... Μάλιστα!

Ἡ θεία ὅμως Ἔμειν' ἀμετάπειστη.

Καὶ στὸ τέλος ἡ Μαίρη — νὶ νάκανε πιά; — ὑποχώρησε, δέχτηκε, πῆρε τὸ τραῖνο, ἔφτασε στὴν Ἀθήνα καὶ πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ σπίτι τῆς θειᾶς της τῆς Χαρίκλειας.

Τὰ ὁρμητικά της νειάτα, μόλις πατήσανε μέσα, κλονίσανε σὰ σεισμικὴ δόνηση τὸ ἐρείπιο ποὺ στέγαζε τ' ἀρθριτικὰ γεράτειά τῆς ταγματαρχίνας καὶ τὰ γεροντίστικα εἰκοσιτρία χρόνια τοῦ Πάνου Ραΐζη.

★

Ἐκεῖ ποὺ ὁ σοβαρὸς νοικάρης προσπαθοῦσε νὰ συνεχίσῃ τὸ διάβασμα, μιὰ φωνὴ μελωδικὴ κι' ὁλοδρόσερη τοῦ τάραζε τὴν αὐστηρὴ γαλήνη.

— Κάποιο μυστικὸ ὸὸὸὸ

Ἔχω νὰ σοῦ πῶ ὦ ὦ ὦ....
Σ' ἀγαπῶ — σ' ἀγαπῶ — σ'
(ἀγαπῶ....

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἀπόψε...

Τὰ Θέατρα

Πρόζας

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ: «Τὸ Στραβόξυλο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Ἡμικρατικόν): «Θερμὴ ἀγκαλιά».
ΛΥΡΙΚΟΝ (Θίασος Κοτοπούλη): «Ἐσὺ κι' ἐμεῖς».
ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ Αὔριον 7 μ. μ.: «Τὸ παιδὶ τῆς ἀγάπης».

Μουσικά

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Καλλιτεχνικὴ Ἕνωσις Κυριακὸς — Κοκκίνης— Φιλιππίδης): «Πεντάμορφη», ἐπιθεώρησις».
ΟΑΣΙΣ (Ζαππείου): «Βαριετὲ» καὶ οἱ 13 Μαροκινοί.
ΣΑΜΑΡΤΖΗ (Μηλιάδης — Μαυρέας — Μακρῆς): «Φράουλα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ: «Ὁ πόνος τῆς ἀγάπης».
ΡΕΞ: «Περιπέτεια στὸ Παρίσι».
ΣΙΝΕΑΚ: Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 μ. μεσημέριας.

Ω' προβολῆς

ΑΙΓΛΗ: «Λουΐζα».
ΑΕΛΔΙ: «Γιὰ μιὰ νύκτα τρέλλας».
ΑΘΗΝΑ: «Ἄμεσος ἀνάκλησις».
ΛΙΚΡΟΝ «Ἡρωϊσμὸς Αὐτοκράτωρ».
ΑΛΗΘΕΙΑ: «Λευκοὶ ὀκλάδες».
ΑΛΚΑΖΑΡ: «Ἀγαπησα μια ὀολοφόνο»
ΑΛΑΣΚΑ: «Μιὰ φορὰ εἰν' τὰ νειάτα»
ΑΝΤΙΠΕΑ: «Μονήρεις Καζανόβας».
ΑΠΟΛΛΩΝ: «Ἀπὸ τὸν ἔρωτα στὸ ἔγκλημα».
ΑΤΤΙΚΟΝ: «Ἀπρόοπτα τῆς Νέας Ὑόρκης».
ΑΥΡΑ: «Ὑποβρύχιον Β. 1».
ΑΙΘΙΣ: «Γυναῖκα ντέτεκτιβ».
ΑΤΛΑΣ: «Καραβάλι τῆς ζωῆς».
ΒΟΣ (Ἐξαρχεία): Ἐγκαταλελειμμένες γυναῖκες».
ΕΛΛΑΣ: «Λαμμένα ἰχνη».
ΕΡΜΗΣ: «Ὄνειρο ἀγάπης».
ΕΣΠΕΡΟΣ: «Ψεγγοφωλιαμα».
ΗΛΕΚΤΡΑ: «Ἀνάμεσα στὴ θύελλα».
ΘΗΣΕΙΟΝ: Μυστικὸς κωοοιὲς».
ΘΗΣΕΥΣ: «Φεραντεὲ πολυτεχνίτης».
ΚΑΜΕΛΙΑ: «Μοῦ κλέψαν τὴ γυναῖκα μου».
ΚΑΠΙΤΟΛ: «Νεανικὲς τρέλλες».
ΚΑΡΜΕΝ: «Μυστικὸς πράκτωρ».
ΚΡΟΝΟΣ: «Ἠυφικὸ διαμέρισμα».
ΚΥΒΕΛΗ: «Ἡ καρδιά μου σε ζητᾷ».
ΛΗΟΥ: «Διπλῆ ἀγωνία».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ: «Γυναῖκα μὲ δυὸ πρόσωπα».
ΜΠΟΥΦΕΝ (Λόφος Σκουζέ): «Τὸ πλῆθος μαίνεται».
ΝΑΙΑΣ: «Μυστηριώδης ἐξαφάνισις».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ: «Ἡρίγκηψ Μπουμπουλ».
ΝΙΚΟΝ: «Κορίτσια καὶ τρέλλες τοῦ 1939».
ΝΙΚΑΙΑ: «Καμπαλέρο».
ΟΥΦΑ: «Φλεγόμενα βουνά».
ΟΡΦΕΥΣ (Βουλιαγμένης): «Πρῶτο ξύπνημα».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρατίου): «Σκλάβα τοῦ Μαχαραγιά».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ: «Σπίτι τοῦ μυστηρίου».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ: «Μπατερφλάϋ».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ: «Παραστρατήματα κοριτσιῶν».
ΠΑΡΙΣΙ: «Γυναῖκα τοῦ καμπαρε».
ΠΕΡΟΥΖΕ: «Κῆπος τοῦ Ἄλλαχ».
ΠΕΥΚΑ: «1000 κορίτσια ἀτὸ ρυθμὸ τῆς τζάζ».
ΠΡΙΝΣΕΥΣ: «Κλὸ—Κλό».
ΡΙΑΛΤΟ: «Στὸ περιθώριον μιᾶς ἀγάπης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ: «Βασιλεὺς τοῦ ὀποκόσμου».
ΡΟΥΑΓΙΑΛ: «Πρῶτο ξύπνημα».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ: «Ἀθῶα ἡ κατηγορουμένη».
ΣΙΝΕ ΦΛΕΡΥ: «Τραγοῦδι ἔρωτος».
ΣΤΑΔΙΟΝ: «Ἐλπίδες ποὺ σβύνουν».
ΤΙΤΑΝΙΑ (Παγκρατίου): «Σεβιλλιάνα».

Προαστείων

ΑΠΟΛΛΩΝ (Χαροκόπου): «Νομπλέτσα πατοῦρα».
ΑΣΤΟΡΙΑ (Νέας Σμύρνης): «Ἀμαλῆλατης τοῦ Λονζινιῶ».
ΓΚΡΕΚΑ (Νέου Φαλήρου): «Χοιονολυλοῦδ».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέας): «Ἡρωϊκὴ παρέλασις».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ: «Ἀγαπητικὸς τῆς βοσκοπούλας».
ΗΡΑΙΟΝ (Περιστερίου): «Τρία μοντέρνα κορίτσια».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαροκόπου): «Τελευταῖος γύρος».
ΣΤΑΜΟΥΛΗ (Νέου Φαλήρου): «Ἡμέρα ἀγωνίας».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκινιᾶς): «Νιτσεβό».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκκινιᾶς): «Ἀδὰμ καὶ Εὔα».

Πειραιῶς

ΑΙΓΛΗ: «Ὡραία τυχοδιωκτις».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ: «Τὸ ἀεροπλάνον τοῦ θανάτου».
ΚΑΠΙΤΟΛ: «Μπροστὰ στὸν ἄνεμο».
ΟΛΣΙΣ: «Νύχτες Χαβάης».
ΠΑΛΛΑΣ: «Φεγγοβόλημα»
ΣΠΛΕΝΤΙΤ: «Μπὰλ ἀλπποῦδ»
ΦΑΝΤΑΖΙΟ: «Μιὰ νύκτα ἀποφάσεως».

ΜΑΡΙΑ ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τοῦσε νὰ βρῇ πλοῖο γιὰ νὰ τὴν μεταφέρῃ στὴν Τῆνο. Μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ναυτικοὺς, ἐρώτησε καὶ τοὺς Κρητικοὺς ἐμπόρους, ποὺ τῆς εἶπαν ὅτι τὸ πλοῖο ἦταν ἀπ' τὴν Κρήτη καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἀποπλεύσῃ ἕνεκα τῆς προσνταφερδείσης διαταγῆς. Ἡ Μαρία τοὺς εἶπε ὅτι καὶ αὐτὴ κατήγετο ἀπὸ τὴν Κρήτη, χωρὶς νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά της καὶ ὅτι ἐὰν ἐδέχοντο νὰ τὴν ἀποβιβάσουν στὴν Τῆνο, θὰ κατώρθωνε νὰ πάρῃ ἄδεια γιὰ ἀποπλεύσῃ τὸ «βρίκιον». Ἐκεῖνοι ἐδέχθησαν καὶ ἡ Μαρία ἐπῆγε καὶ βρῆκε τὸν Μουρούζην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐπῆρε τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Κι' ἔτσι τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ἡ Μαρία ἔγκυος στὰ χέρια τὴν ἄδεια, ἐπέστρεψε στὴν προκυμαία μαζὶ μὲ τὴν Ἡρακλειαν καὶ μὲ σωματοφυλακὴ, ποὺ τῆς ἔδωσε ὁ Μουρούζης γιὰ νὰ τὴν προστατεύσῃ ἀπὸ τοὺς ἐνήτσαρους, ποὺ ἦσαν στὴν παραλία καὶ ἐπιτηροῦσαν τὰ ἑλληνικὰ καράβια.

Ἔδωσε τὴν ἄδεια καὶ ἐπεβιβάσθη στὸ πλοῖο μαζὶ μὲ τὴν προστατευομένη της. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ ἔγινε ἡ γνωριμία τῆς Μαρίας μὲ τοὺς ἀνεψιούς της, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἰδιαίτερη ἐντύπωσι τῆς ἔκαμε ὁ Γεώργιος, ὁ «Τσελεπῆς», τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔφθασαν στὴν Τῆνο, τὸν ἀρραβώνιασε μὲ τὴν Ἡράκλειαν. Δυστυχῶς ὅμως ὁ Γεώργιος ἔφυγε ἀμέσως γιὰ νὰ ὑψώσῃ στὴν Κρήτη τὴν σημαία τῆς ἐπαναστάσεως καὶ νὰ σκοτωθῇ κ' ἔτσι ἡ Μαρία ἔμεινε στὴν Τῆνο μὲ τὴν Ἡράκλειαν μέχρις ὅτου ἀπέθανε στὰ 1823.

ΕΚΑΛΗ. Ἐνοικιάζεται οἰκία διώροφος μετ' ἐπίπλων πλησίον «Ἀριάδνης» δωμ. 4, δωμ. ὑπηρεσίας, πλυντήριον, κουζίνα ἠλεκτρικὴ τηλέφωνον, θεράντες, κῆπος κλπ. Τιμὴ λογική. Τηλ. 31. 409.

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΟΜΦΑΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΝΕΦΡΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΖΩΝΑΙ ΚΟΙΛΙΑΣ (ΣΥΣΤ. LENARD)
ΖΩΝΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΜΕΤ' ΑΕΡΟΘΑΛΑΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 5Γ'
(Προσοχὴ εἰς τὴν διεύθυνσιν)

ΕΝΑ ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ κατάσκοποι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΟΥ 1940

55ον

Ἐνῷ στὴν Τεχεράνη, ἡ Περσικὴ Ἀστυνομία μὲ τὴν πρωτοβουλία τῶν πρακτόρων τῆς Ἰντέλλιτζενς συνελαμβανε κάθε ὕποπτο πρόσωπο ποὺ ἦταν γνωστὸ ὅτι εἶχε οἱανδήποτε σχέσιν μὲ κατασκόπους τοῦ 3ου Δικτύου, στὴν Βαγδάτη ἡ Μυστικὴ Ὑπηρεσία μιᾶς μεγάλης μεσογειακῆς Δυνάμεως, χάρις εἰς ἕνα πράκτορά της, ποὺ εἶχε μέσα στὶς γραμμὲς τῆς Ἰντέλλιτζενς, ἐπληροφορεῖτο τὴν ἄφιξιν «τριῶν σημαινόντων προσώπων» ποὺ θὰ ἔπαιζαν σημαντικὸν ρόλο στὶς ὑποθέσεις τῆς ἀγγλικῆς κατασκοπείας.

Ἔτσι δύο ἀπ' τοὺς ἱκανωτέρους πράκτορας τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Μεσογειακοῦ κράτους, ἡ Α. Κ. καὶ ὁ Τ. Σ., ἀνέλαβαν νὰ παρακολουθοῦν τὸν δοηθὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Βαγδάτῃ Ἰντέλλιτζενς κ. Ἄλαν.

Ὁ Ἄλαν χωρὶς νὰ ὑποπτευθῇ τίποτε, ἐπῆγε τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὅπως γράψαμε, στὸ ἀεροδρόμιο, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴ ποὺ ἔλαβε, καὶ παρέλαβε τὸν Νόβακ καὶ τὶς Ντέμλερ καὶ Λάϋ, διὰ νὰ τοὺς μεταφέρῃ σὲ ἀσφαλὲς καταφύγιο.

Οἱ δύο ὅμως κατάσκοποι ἡ Α. Κ. καὶ ὁ Τ. Σ., δὲν τὸν ἄφησαν ἀπὸ τὸ μάτι τους, ὡς ποὺ ἔμαθαν τὸ σπίτι ἀπὸ ὁποῖο ὡδήγησε τοὺς καταδιωκομένους, προστατευομένους τῆς Ἰντέλλιτζενς.

Οἱ δύο πράκτορες φυσικὰ ἀνέφεραν εἰς τὴν προϊσταμένην των Ἀρχὴν τὰ συμβάντα ὡς ἑξῆς:

«Παρακολουθήσαμε τὸν Ἄγγλο δοηθὸ (τὸν Ἄλαν δηλαδὴ) ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο παρέλαβε δύο γυναῖκες καὶ ἕναν ἄνδρα ποὺ κατέδηκαν ἀπὸ ἕνα ἰδιωτικὸ ἀεροσκάφος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα B.S.O.I.X.

Μία ἀπὸ τὶς γυναῖκες μᾶς εἶνε γνωστή. Ὑπάρχει εἰς τὸ βιβλίον φωτογραφιῶν τῶν πρακτόρων ποὺ μᾶς ὑπηρέτησαν κατὰ τὴν ἐκστρατεία τῆς Ἀφρικῆς. Τὴν ἄλλη γυναῖκα καὶ τὸν ἄνδρα πρώτη φορὰ τοὺς βλέπουμε.

Καὶ συνέχισαν:

«Τὸ ἀεροσκάφος προήρχετο ἀπὸ τὸ Ἰράν. Ἀπὸ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν στὸ ἀεροδρόμιο, φαίνεται ὅτι οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἐπιβάται τοῦ B.S.O.I.X. εἶνε νέοι μυστικοὶ πράκτορες τῶν Ἄγγλων. Τοὺς ὡδήγησαν σ' ἕνα σπίτι, κοντὰ στὸ Βρετανικὸ Νοσοκομεῖο. Τὸ σπίτι αὐτὸ νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ παρακολουθηθῇ»

Ὅταν ἡ Μυστικὴ Ὑπηρεσία τοῦ μεσογειακοῦ κράτους ἐπληροφορήθη τὴν ἄφιξιν τῶν «τριῶν σημαινόντων προσώπων» τῆς Ἰντέλλιτζενς, ἔσπευσε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ταυτότητά των.

Ὁ κόμης Α., προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς στὴν Βαγδάτη ἐκάλεσε τὴν Α. Κ. ἔσπευσμένως στὸ Προξενεῖο τῆς Μεσογειακῆς Δυνάμεως, ὅπου εἶχε ἐγκατεστημένη τὴν ὑπηρεσία του, καὶ τῆς εἶπε:

—Στὸ δελτίο σας γράφετε ὅτι τὴν μιὰ ἀπὸ τὶς δύο γυναῖκες, ποὺ παρέλαβε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο ὁ Ἄγγλος χθὲς, τὴν γνωρίζετε. Μπορεῖτε νὰ μοῦ τὴν δείξετε;

Λεγων δὲ αὐτὰ τῆς παρέδωσε τὸ βιβλίο φωτογραφιῶν, στὸ ὁποῖο ὑπῆρχαν περὶ τοὺς 4 χιλιάδες μυστικοὶ πράκτορες, ὑπηρετοῦντες κατὰ καιροὺς τὴν μεγάλην μεσογειακὴν Δύναμιν, εἰς τοὺς ἀγῶνας της κατὰ τῆς Βρετανικῆς κυριαρχίας.

Ἡ Α. Κ., ὕστερα ἀπὸ ξεφύλλισμα ἀρκετὸ τοῦ βιβλίου, στάθηκε στὴν φωτογραφία μιᾶς ὡραίας ξανθιᾶς γυναίκας ποὺ ἔφερε τὸν ἀριθμὸ 2521.

—Ἰδού, αὐτὴ εἶνε ἡ μιὰ γυναῖκα, ποὺ κατέδηκε χθὲς ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο.

Ὁ κόμης Α. κύτταξε καλὰ τὴν φωτογραφία, ἔκαμε ἕνα μορφασμὸ δυσαρεσκείας καὶ εἶπε:

—Τὴν ξέρω αὐτήν. Ἦταν συνεργάτις μας, ἀλλὰ ἀνήκει στὴν γερμανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν.

Ἡ γυναῖκα μόλις ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ προϊσταμένου της χαμογέλασε.

—Μὰ αὐτὴ ἐγένετο δεκτή, εἶπε, μὲ τιμὰς ἀπὸ τὸν ὑπαρχηγὸ τῆς Ἰντέλλιτζενς κ. κόμη.

—Δὲν ἔχει σημασία, ἀπήντησε ἐκεῖνος, μπορεῖ νὰ προδίδῃ κι' ἐμᾶς καὶ τοὺς Γερμανοὺς στοὺς Ἄγγλους.

—Ὥστε;

—Ἀπλούστατα, πρέπει νὰ εἰδοποιήσουμε κατ' ἀρχὴν τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἐν τῷ μεταξὺ νὰ φροντίσουμε νὰ μάθουμε γιὰ τὸν σκοπὸ ποὺ ἦλθαν ἐδῶ.

Καὶ σὰν νὰ μιλοῦσε μὲ τὸν ἑαυτό του ὁ ἀρχικατάσκοπος Α., συνέχισε μουρμουριστά:

—Πρέπει ἐπίσης νὰ ἐξακριβώσουμε ποῖοι εἶνε οἱ ἄλλοι δύο, δηλαδὴ ἡ γυναῖκα καὶ ὁ ἄνδρας ποὺ ἦλθαν μαζὶ μὲ τὴν 2521, ἀπὸ τὴν Τεχεράνη. Θὰ εἶνε μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ὑπηρεσίας μας αὐτή...

Α. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Αὔριον: Ἡ συνέχεια.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος]

πυροβόλα διαφόρων διαμετρημάτων

Ἐπισκεπτομενος κανεὶς τα σημερινὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἀντιλαμβάνεται διαρκῶς τὴν μέχρι σήμερον ἐφαρμοζομένην στρατηγικὴν τέχνην. Εἰς νέον μόνον ἡ μηχανοποίησις τοῦ πεζικοῦ ἐκείνη, ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν ἐπανάστασιν τῶν στρατηγικῶν μεθόδων. Διὰ νὰ λάβῃ τις μίαν ἔνναν καὶ μόνον παράδειγμα: Δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ προέλασις ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας τῶν μηχανοκινήτων μεραρχιῶν μέχρι τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ Σόμ, ἂν τὴν προὐθήκιν καὶ κίνησιν ταύτην δὲν ἐκάλυπτεν ἡ ἀεροπορία. Ἡ πολεμικὴ ἀεροπορία εἶνε ἡ αἰτία τῆς ἀνατροπῆς ὁλοκλήρου τῆς πολεμικῆς τακτικῆς καὶ στρατηγικῆς. Παραλλήλως ὅμως προς τὴν πολεμικὴν αὐτὴν ἀεροπορίαν κατεσκευάσθη ταχέως κινούμενον βαρὺ καὶ βαρύτατον παροδολικόν, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὔτε κατὰ μακρυὴν προσέγγιαν ὑπῆρξεν ἡ κατασκευάσθη ποτέ. Τὸ πυροβολικὸν τοῦτο διανοίγει πανταχοῦ τὸ δρόμον. Δὲν εἶνε ὅμως ἁπλῆ ἡ τέχνη τῆς συνεργασίας τῶν δύο τούτων ὅπλων. Πάντως πρὸ τῆς συνεργασίας ταύτης θραυεται καὶ ὑποχωρεῖ κάθε ἐμπόδιον. Παρεμφίσκεται ἀστραπιαίως καὶ κερσυνοβόλως ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ συμμετάσχῃ. Εἶνε συγχρόνως πασιφανὴς καὶ ἡ δυναμικότης της καὶ ἡ σαφήνεια τῆς ἀποτελεσματικοτητος της: "Οποιος εἶνε κυρίαρχος τοῦ ἀέρος, παίζει μὲ ἀνοικτὰ χαρτιά. Ἄλλοτε ὁ πόλεμος ἐχαρακτηρίζετο διὰ τὰς ἀκολούθου φράσεως: «Εἰς τὸν πόλεμον ὅλα εἶνε ἀφθέσια!».

Σήμερον συνέβη τὸ ἀντίθετον! Πόσες φορὲς κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἡ Ἀμιένη ὑπῆρξεν ὁ στόχος τῶν ἐπιχειρήσεων; Πόσες φορὲς αἱ γερμανικαὶ στρατιαὶ ματαίως προσεπάθησαν νὰ φθάσουν τὰς ἀκτάς. Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη διεξήγετο μάχη καὶ ἀγὼν διὰ τὴν κατάκτησιν των. Σήμερον ἐχρειάσθησαν μόνον ἡμέραι. Ὁ σημερινὸς πόλεμος ἔχει τελείως ἀλλάξει τοῦ παλαιοῦ. Τὸ βλέπει κανεὶς ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα.

★

Παρέμεινε μόνον ἡ σημασία τῆς τοποθεσίας ὡς κεντρικὸν σημεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει μία διαφορά: ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν οἱ στόχοι τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ κατὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον, ὑπέφεραν, ἐν παραδοξῷ πρὸς τὸ 1914, ἀφαντάστως περισσότερον. Ἀκόμη καὶ αἱ τοποθεσίαι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι δὲν ἐνείχον σπουδαιότητα, ὅπως π.χ. αἱ γέφυραι, μετεδλήθησαν εἰς σωρὸν ἀμόρφων ἐρειπίων. Καὶ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει μία κολοσσιαία διαφορά: Σχεδὸν μόνον ἐκεῖνα τὰ σημεῖα θίγονται, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ τὴν πύλην καὶ τὴν εἴσοδον μιᾶς τοποθεσίας, ἑνὸς δρόμου. Εἰς τὸ μέσον τῆς τοποθεσίας ὑπέφερον μόνον τὰ κτίρια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς διασταυρώσεις ἢ καμπὰς ὁδῶν. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς καταφαίνεται ἀνομφισδητήτως ἡ σημασία